

ŽUPNE OBAVIJESTI

21.9. Ponedjeljak: Sv. Matej, apostol i evanđelist; blagdan
7.30 + Skupnjak Marija god., Ivan i obitelj

22.9. Utorak: 7.30 + Jerešić Kata god., Pavao, Miščević Milovan

23.9. Srijeda: Sv. Pio iz Pietrelcine, redovnik, prezbiter i mistik; spomendan
- kapelica 7.30 + Skupnjak Đuro

24.9. Četvrtak: 7.30 + na čast Duhu Svetomu – za obitelj

25.9. Petak: 7.30 + Glavaš Jela

26.9. Subota – Kuzma i Damjan, mučenici 19.00 skupna sv. misa:

+ Majcen Ivka i Petar, Lipa i Geza; + Videc Pavao; + Grabar Mladen god., Stanko i Hren Branko; + Jagačić Mijo, Novak Dragutin i Jagačić Petar; + Verica Vuković i Marijan Vuković; + Alen Hrupek; + Tomo Makšan; + Skupnjak Marija, Ćiril i Slavko, Hren Ivanka god. i Pavao, rod. Hren i Makšan; + Špicar Mijo, ob. Špicar, ob. Milana Mišaka; + Mišak Josip, Rozalija i ob. Mišak; + Domiter Pavao i roditelji, Cvrtanjak Ivica; + ob. Kosec Mije i ob. Mišak Stjepana; + Slatković Stjepan i Marija; + Roško Petar i rod. god., + Višnjic Mijo i Magdalena, Skupnjak Barbara; + Makšan Vjekoslav i rod.; + Jerešić Mijo i Marija, ob. Majcen; + Hrastić Dragutin; + Samardžić Anica; + Skupnjak Vlado, Ajhler Josip; + Pokos Stjepan i Željko; + na čast Majci Božjoj – za obitelj; + Gospi od Brze Pomoći; + Vinko, Tadija i Mara Marjanović; + Petrović Štefica, god.

SLJEDEĆA NEDJELJA: 27. rujna 2020. – 26. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Hrupek Stjepan

11.00 + Govedić Nikola i Borko Stjepan

- TISAK: novi broj župnog listića, Glas Koncila
- od ove nedjelje **akcija Glasa Koncila – promicanje kulture čitanja katoličkog tiska**: bez obaveze uzmete svoj besplatni primjerak; ponesite svojoj obitelji i čitajte! **Akcija traje četiri nedjelje (od 20.9. do 11.10.2020.)**
- **milostinja današnje nedjelje naš je dar Crkvi u Svetoj Zemlji.**
- **sastanak za roditelje prvopričesnika: u nedjelju (27.9.) poslije mise u 11:00 sati.**
- **prilika za svetu ispovijed za srednjoškolce, studente i radničku mladež:**
- ponedjeljak: 9:00 - 10:00 sati; - utorak: 9:00 – 10:00 sati;
18:30 - 19:30 sati 18:30 – 19:30 sati.
- jesenska molitvena kampanja: „40 dana za život“: od 23.9. do 1.11. Uključite se!

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš, žpk.; mob: 098/9678-518;

rujan, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina XII.

Broj 38 (611)

20. rujna 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

25. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Iz 55, 6-9

Psalam: Ps 145, 2-3.8-9.17-18

Drugo čitanje: Fil 1, 20c-24.27a

Evandjelje: Mt 20, 1-16a

„Svi narodi bez razlike kako se zvali, imaju jednaku dužnost udarati se u prsa i govoriti: „Otpusti nam duge naše kao što i mi otpuštamo dužnicima našim.“ Onaj koji nosi u srcu mržnju i osvetu, taj ne može moliti Oče naš. Samo onaj koji ljubi neprijatelje, može moliti Oče naš.“

— bl. Alojzije Stepinac

SRJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Vrijeme je berbe grožđa i ostalih plodova jeseni. Vinogradi su puni ljudi koji rade, koji pomažu jedni drugima, bilo da su prijatelji, rodbina ili neki najamnici koji rade kako bi primili plaću. O toj posljednjoj skupini riječ je i u evanđelju.

Isus priča jednu od neobičnih, rekli bismo mi iz svoje perspektive čudnu i nepravednu prisporobu. Radi se o domaćinu koji unajmljuje radnike u svoj vinograd. Da je posao koji se treba obaviti važan vidljivo je iz toga što domaćin ustaje rano i sam kreće u potragu za radnicima. Unajmljuje ih i daje im obećanje plaće u iznosu od jednog denara. Vjerojatno je u tom prvom pozivu bilo dovoljno radnika koji bi taj posao mogli obaviti u jednom danu. No, evo obrata, gospodar ponovno ide u potragu za radnicima i to oko devet ujutro, oko podneva i u tri popodne. Ne čini to zbog toga što prvi radnici to neće stići napraviti do zalaska sunca, nego zato jer je u ono vrijeme vrijedilo pravilo da tko ne radi, neće ni jesti. Gospodar je mislio na potrebe tih nesretnih ljudi i zato ih je pozvao na posao. Ali gospodar tu ne staje, oko pet popodne, to jest jedan sat do zalaska sunca, ponovno odlazi po nove radnike. Njih nitko nije trebao i zato neće jesti, ali domaćin ne želi da ljudi gladuju.

Sigurno su se i prvi radnici poveselili zbog nove radne snage kako bi se posao olakšao i kako bi prije bio gotov. Njihova je radost vjerojatno bila i veća kada su vidjeli kako gospodar dijeli plaću počevši od posljednjih. Posljednji su primili denar, ali to nije bila plaća, nego dar kako bi se mogli nahraniti. U tom trenutku oni koji su „podnosili svu tegobu dana i žegu“ zasigurno mislili kako će primiti barem tri denara. Ali, njihovo se raspoloženje umanjuje kada i oni prime po denar. Počinju negodovati kako domaćin nije pravedan. No, gospodar nije nepravedan, prvima ništa ne oduzima, a posljednje nagrađuje. Svoj postupak opisuje riječima: „Zar si zavidan što sam ja dobar?“

Razmislimo, kako bismo mi reagirali kada bi cijeli dan radili, podnosili vrućinu i podnijeli tegobu, a dobili bismo jednaku plaću kao i oni koji su došli predvečer, po hladovini, a cijeli dan su besposličarili. No, Isus kroz ovu prisporobu zapravo želi učenicima, ali i nama prikazati Boga kao darežljivog, koji ne uzvraća ljudima prema zaslugama, nego prema potrebama. Taj denar možemo protumačiti kao Božju ljubav. Ljubav prema tome što Bog ne gleda vlastite interese, nego one čovjekove, a to je potreba za srećom. Zato on i u ovoj prisporobi daje svakome onoliko koliko mu je dovoljno za život, a to je kako bi se mogao nahraniti. S druge strane pak, često znamo vidjeti ljude koji su svoj život odali ovisnostima, koji su se udaljili od Boga ili ga nažalost posve zaboravili. Ali, Bog daje i njima svoju ljubav, poziva ih u svoje zajedništvo pa kada se oni odazovu i promijene svoj način života, znamo ih osuđivati i misliti: „Pa što on ili ona radi u crkvi?!“

No, Božja je ljubav neizmjerljiva. Sveti apostol Ivan kaže: „Bog je ljubav“. Ako prihvatimo tu ljubav, iako nam se često čini da je nepravedna, onda ćemo moći i prihvatiti druge koje Bog možda kasnije zove u krilo svete Crkve. Kada prihvatimo bližnjega zbog one ljubavi kojom nas Bog ljubi, tada će nam mjesto u Kraljevstvu nebeskom biti osigurano.

Dominik Hrupek

SVETI KUZMA I DAMJAN

26. rujna slavimo dvojicu kršćanskih mučenika iz 3. stoljeća koji su bili liječnici i besplatno liječili ljude te tako privlačili mnoge da se obrate na kršćanstvo

Iako se oko života i mučeništva ove dvojice mučenika splelo mnogo legenda, prema kojima su oni bili braća ili čak blizanci, liječnici koji su uvijek besplatno liječili, to je izvan svake sumnje njihovo jedinstveno štovanje u Crkvi sve tamo od IV. stoljeća.

Jedno od središta njihova štovanja bio je grad Kyros u sjevernoj Siriji, gdje im je, prema svjedočanstvu mjesnoga biskupa Teodoreta, već u V. stoljeću bila posvećena crkva. U istom je narodu, a nad grobom svetih mučenika, stoljeće kasnije, slavni bizantski car Justinijan podigao veličanstvenu baziliku.

Još starije središte štovanja sv. Kuzme i Damjana nalazilo se u mjestu Aigai (Egeji), u Ciliciji, gdje su prema najvećem dijelu grčkih, latinskih i sirske izvora sveta braća pretrpjela mučeništvo. No, u isto vrijeme štovanje je tih svetaca veoma živo u Jeruzalemu, u Amidi u Mezopotamiji, u Edesi i u Egiptu. U Carigradu bijahu podignute sv. Kuzmi i Damjanu četiri crkve, a u Rimu papa Simah (498–514) posvetio im je oratorij u bazilici Santa Maria Maggiore, dok im je papa Feliks III. (526–530) podigao baziliku. Na Zapadu valja spomenuti još da se ovi sveci nalaze na mozaicima u Raveni, da im je podignuta bazilika na Sardiniji, a o njihovu štovanju na galskome području piše sveti Grgur Turonski († 594).

Prema većem broju povijesnih izvora Kuzma i Damjan bijahu liječnici u Aigai (Egeji). Njihovom djelatnošću mnogo je ljudi prihvatilo kršćanstvo. Oni su liječili i apostolski djelovali sve dok ih za Dioklecijanovu progonstva prefekt Lysias nije podvrgnuo okrutnim mukama, a onda im je odrubljena glava. Sve su to podnijeli zbog svoje kršćanske vjere, dakle, mučenici su u pravom smislu riječi.

Poznati njemački hagiograf Peter Manns misli da se o svetom Kuzmi i Damjanu može ustanoviti ovo: »Kao sveti liječnici oni su svoju patničku braću ne samo nesebično i besplatno liječili – zbog čega se kod Grka navode u listu takozvanih Anargyroi, onih što liječe bez novca – već su i beznadnim bolesnicima pokazivali na nebo. Zato njihovo svjedočanstvo i njihov patronat upravo za naše doba imaju trajno značenje.«

Svetog Kuzmu i Damjana časte kao svoje zaštitnike liječnici i ljekarnici, a njihova se imena nalaze u rimskome kanonu mise. Pius Parsch misli da su ta dva sveta mučenika i liječnika vjerna slika Spasitelja koji je ozdravljao ljudska tjelesa da bi tako pridobio duše i spasio ih. Po Spasiteljevu se primjeru i Crkva u svojim brojnim karitativnim ustanovama sagiba nad tjelesnu ljudsku bijedu, da bi onda pomogla svemu čovjeku, posredujući mu milost preko svetih sakramenata. Izabrani su za zaštitnike od bolesti žlijezda i čira (na želucu) i u epidemijama.